

Dino Viscovi: Omvänd av Eilert

DINO VISCOVI
Ar universitetslektor vid Linnéuniversitetet i Växjö

Halvvägs in i Love Me Tender går han ner på knä. Musiken genomströmmar honom. Han är ett med Elvis och nära nirvana. Men knappt en ton eller frasering låter rätt och uttalet är katastrofalt. Jag talar om Eilert Pilarm i sin hemsydda Elvis-kostym på Roadhouse i Älmhult någon gång i början av 1990-talet.

Just nu är Meryl Streep aktuell i rollen som den famösa Florence Foster Jenkins i filmen med samma namn. Foster Jenkins var en kvinnlig motsvarighet till Eilert Pilarm, fast i en annan tid och en helt annan genre. Hon var lika överens med sina stämband som Donald med Hillary, men levde för sången och den klassiska musiken.

Själv minns jag när vår musiklärare spelade upp en knastrig vinyl med Nattens drottning ur Trollflöjten. (Finns på Youtube!) Stycket är för många med operadrömmar vad solopartiet i Stairway to Heaven är för gitarrhjältar in spe. Till och med mitt otränade öra kunde uppfatta att Florence Foster Jenkins gjorde slarvsylta av Mozart. Vi skrattade. Och komiken ökade när det blev klart att hon var förmögen på ärvda pengar och därför kunde boka in sig i flådiga konsertsalar och hålla sig med egen pianist.

Att sakna talang, omdöme och samtidigt utnyttja sin rikedom. Det är hybris. Därmed var det fritt fram för hänskratten. Jag var inte så gammal, och kan inte säga att jag funderat särskilt mycket på saken eller haft dåligt samvete för Florences' skull. Men när vi bokade Eilert Pilarm till vår klubb i Älmhult hände något.

Eilert var ännu rätt okänd. Vi hade fått nys om att han både höll lågt pris och låg kvalitet, och var en stor attraktion med sina Elvis-tolkningar. Eilert hade till och med bytt efternamn från Dahlberg till Pilarm för att få samma initialer som sin hjälte, EP. En sån kille måste bara bokas!

På utsatt dag och tid anlände en timid herre som på fin ångermanländska presenterade sig som Eilert. I fickan hade han ett band med förinspelade bakgrunder, i väskan sina kostymer. Vi testade tekniken. Allt funkade. Utom just Eilerts sång, vilket ju var själva poängen.

Kvällen blev fullsatt. Ryktet hade föregått Husum-Elvis. Han möttes av jubel och rivstartade med Jailhouse Rock som följdes av en serie hits. Succén var ett faktum, vi skrek och applåderade. Så kom Love Me Tender. Eilert behandlade låten som alla andra. Men nu såg jag, att i hans huvud, i hans kropp, där låt det lika bra som Elvis i The Comeback Special. För Eilert var detta magi. Att han själv inte förmådde uttrycka musiken, betydde inte att han saknade förmåga att känna och fullkomligt vara i den.

Jag och många med mig skrotade lyteskomiken den kvällen. Vi såg i stället en människa som älskade det han gjorde.

1 KRÖNIKÖRERNA

Veckans krönikörer

Måndagar: Jenz Kjellberg, Mary Lou Ward

Tisdagar: Jan-Olof Johansson, Jonas Waldestål, AnnaSara Dahllén Gotting

Onsdagar: Tina Persson, Stefan Lindstig, Dino Viscovi

Torsdagar: Kent Axelsson, Sara Bäckmo, Ann-Marie Linderås

Fredagar: Linéa Helge, Ester Roxberg, Björn Elmgren